La llum que portes dins

Va com va, per LLUM DEGÀS

Aquesta cançó, melodiosa, rítmica i ben sonant, no parla de cap làmpada, semàfor o intermitent. Se suposa que parla d'un lloc que, segons la lletra, figura que és aquí. Un aquí que equival al tu de les cançons d'amor, on sembla que el cantant s'adreci particularment a tothom qui l'escolta. I tots els llocs *on surt el sol cada matí* i *les pedres parlen* són equivalències geogràfiques de l'aquí. No hi donem més voltes: la cançó parla de Manresa, però podria referir-se a qualsevol altra ciutat, barri o comunitat autònoma, mentre hi hagi finestres que s'obren de bat a bat, una muntanya acollidora i uns quants rocs. De Manresa i dels manresans, de qui explica que hem fet un pacte i també una revolta, però inofensiva, "que no ens espanta". Una revolta que no espanta ni els mateixos que la fan, quin impacte ha de tenir sobre els que la reben? Sort n'hi ha que "ha arribat el bon temps" i que el "futur ja és aquí", juntament amb l'esperança i el passat, que també "encara és aquí". Les fortors tan característiques de la ciutat emmenen els manresans a "la recerca de nous perfums" i, al capdavall, la bellesa interior és el que més compta: "veig la llum que portes dins". La màgia de la cançó fa que tota un reguitzell d'adversitats històriques es converteixin en una *bonica història, que podràs sentir si obres els ulls.* O que podràs veure, si obres les orelles.